

[Rager.]

med Tal —, og der er hos dem gennemført en fornuftig Arbejdsdeling. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen vil kunne finde en smukkere Karakteristik af Det radikale Venstre og dets Mænd end denne, og vi takker virkelig, fordi det ærede Medlem, selv om han ikke har naaet at føre sit Billede helt igennem, saa dog, hvad jeg her har vist, har talt ud fra den ædle og smukke Aand, som sikkert er det ærede Medlems. Ja, hvordan er det ikke, det ærede Medlem til enhver Tid stiller sig som Ridder for alt, hvad der er smukt, rent og ædelt!

Men jeg lovede før at vende et Øjeblik tilbage til den konservative Valgkampagne her i Byen, og det, jeg gerne vil sige lidt om, er dette, at det for en Del Menesker, som deltog i de Konservatives Vælgermøder uden netop at være konservative, vakte en ikke ringe Forstemning, at man paa disse Møder, hvor man jo bandlyste Nazismen, i meget Grad brugte oprejste Stillinger og fremrakte Hænder. Jeg advarer imod, at man fortsætter i den Retning. Jeg vil i det hele taget sige, at det, som jeg tror er Fejlen ved Konservatismen, og det, hvor Konservatismen leger med Ilden, det er, at Konservatismen optræder som det provokerende Parti. Konservatismen lagde Grunden til sit Nederlag ved Valget her i København, inden Valget var udkrevet, nemlig den Dag, da den besluttede sig til at holde Møde paa Blaagaardsplads. Dertil vil man sige: de Konservative har dog Ret til at holde Møde paa Blaagaardsplads! Og intet er rigtigere, end at de har Ret til det, men intet er heller rigtigere, end at en Verden, hvor enhver vil staa paa sin Ret til det yderste, naar han ingen Fordel eller Glæde har af det, det bliver ingen god Verden at leve i.

Saa vil Konservatismen vel sige: Provokationen kom fra anden Side; det har jeg jo set, at man har forsøgt at gøre. Men saa maa jeg vende tilbage til den lille Dame, jeg citerede forleden Dag. Jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at gentage mit Citat fra forleden. Denne unge Dame udtalte:

„Vi er nu et halvt Hundrede Stykker unge Piger fra alle Samfundslag, gennemsnitlig omkring 20 Aar, og naar det gælder, naar der er Chance for, at det gaar løs, saa har vi altid den største Mødeprocent, større end Mændenes, til Trods for at vi ikke har Mødepligt. Pigerne i mit Korps kender ikke til Frygt, tværtimod, de er vildt begejstrede, naar der er Tale

om noget, hvor det kan komme til at gælde Skindet.“

Og pas saa paa, nu kommer det:

„Som vi glædede os til Blaagaardsplads, vi talte ikke om andet i Ugevis.“ Altsaa Uger i Forvejen har de unge Piger talt om, at nu skulde de ud paa Blaagaardsplads, for der er arrangeret Slagsmaal! Og hvem havde arrangeret det? Det havde Konservatismen! Den Dag lagde den Grunden til sit Valgnederlag i København, og den saa jo, hvorledes dette Valgnederlag efterhaanden truede, og saa greb den til den sidste Dag at ofre en Helsidesannonce i „Berlingske Tidende“, underskrevet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Halfdan Hendriksen, hvorved dette Valgs største Usandhed og største Forsøg paa at føre Vælgerbefolkningen bag Lyset blev udslynget. Der staar her:

„Paastanden om kolossale Prisforhøjelser paa Smør og Margarine efter en konservativ Sejr er uden noget som helst Grundlag. Med den nuværende Smørpris vil der overhovedet ikke blive Tale om Forhøjelse. Den frie Udvikling har af sig selv hævet Smørprisen til en Højde, som efter det konservative Forslag vil overflødigøre en Margarineafgift.“

Dette sidste vilde kun være rigtigt, hvis Eksport-Smørprisen havde været 2 Kr. 50 Øre pr. kg, og hvis man kunde have ventet, at den vilde være forblevet paa denne Højde frem i Tiden. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil indrømme, at han ikke — og jeg tror heller ikke det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen — havde tænkt sig, at denne Smørpris vilde blive den gældende, og naar Smørprisen ikke havde denne Højde, ja, da har Det konservative Følkeparti forlangt, at saa længe Verdensmarkedets Pris ikke har naaet 2 Kr. 50 Øre pr. kg, skal der tages en Afgift af Margarine af 50 Øre pr. kg. Dette er forlangt, og det understreges senere i Betænkningen:

Til Dækning af de Udgifter, som saadanne Foranstaltningers Gennemførelse vil paaføre Statskassen, ønsker man principielt at pege paa, — og saa kommer det —:

ved Siden af Margarineafgiften paa 50 Øre pr. kg

Denne Skat paa 37 Mill. Kr. har Konservatismen villet lægge paa den daarligst stillede Del af Befolkningen herhjemme, og det kan ikke nytte, at man vil forsøge nu bagefter at komme fra det, der har været ens Hensigt.